

II nadaljevanje revije tel
"GLASILLO K. S. K.
JEDNOTE"
6117 St. Clair ave.
CLEVELAND, O.
The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn Circulation 13,500
Issued every
Wednesday
Subscription rate.
For members yearly — \$8.54
For nonmembers — \$10.00
Foreign Countries — \$3.00
Telephone: Randolph 622

GLASILLO K. S. K. JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912.

Največji slovenski tedenik
v Združenih državah.
Izhaaja vsako sredo.
Ima naročnikov 12,500
Naročnina:
Za člana, na leto — \$8.54
Za nedelje — \$1.50
Za inozemstvo — \$3.00
NASLOV
uredništva in upravljanja:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 622

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 27. — No. 27.

CLEVELAND, O., 2. JULIJA (JULY), 1924.

Leto X.—Volume X.

KATASTROFA V LORAIN, O.

Minulo soboto popoldne, dne 28. junija se je pojavilo strašno neurje v gornje zapadnjem delu države Ohio ob crijskem jezeru v razdalji 60 milij od mesta Sandusky do bližine Cleveland. Po nekaterih krajih se je utrgal oblak, drugod pa je divjal silen orkan v nalogi do 120 milij na uro. Tako strašne elementarne katastrofe še ne pomnimo od leta 1913 ki je obiskala mesto Dayton in Cincinnati, O.

Vihar prevrnil tovorni vlak. Nedaleč od mesta Lorain je na odprttem baš ob času orkana vozil tovorni vlak Baltimore & Ohio železnice; vozovi so bili napolnjeni s premogom. Da je bil orkan v resnici strašen, lahko sklepamo iz tega, ker je prevrnil s tira cel vlak s lokomotivo vred.

Prva pomoč. Nesrečni Lorainčani niso mogli takoj svetu sporočiti žalostne Jobove vesti, da jih je zadeval tako velika nesreča, vse brzovno in telefonsko omrežje je bilo z drogmi vred porušeno. K sreči se je nedaleč od mesta istočno na jezeru nahajal nek tovorni parnik, ki je oddal v Cleveland brezično klice na pomoč. Takoj zatem se je podalo na lice mesta številno zdravnikov, bolničark, policajev, ognjegascov in ambulanc. Prvič jutri je dosegel tudi iz Chicago poseben vlak z rešilnim moštvom in zdravniki, ki so imeli delo čez glavo.

Nevarne operacije na cesti.

Iz Clevelandu dosegli zdravniki so ranjencem podelili prvo pomoč. Ker je bilo vse mesto v temi, so izvrševali nujne operacije kar na prostem pri svitu žarometov avtomobilov. Najhujše je bilo pa zdravnikom, ko jim je zmanjkal u-spavalnega etra za ranjence. Tako so morali marsikom roko ali nogo odrezati, kar na cesti in brez uspavalnega sredstva, samo da so nekaterim rešili še življene. Prizorov teh operacij na cesti je nemogoče opisati in zdihovanja nesrečnih ranjencev.

Stevilno človeške žrtve.

Ker ni ljudstvo pričakovalo tako katastrofalnega neurja, jih je ostalo mnogo v svojih hišah, največ jih je zbežalo tekom nevihte v kleti. Vseeno pa niso vsi ušli smrti, kar je bilo naravnost nemogoče.

Samo en grozen pišč, strašen sunek in hiša se je porušila skupaj, ali jo je pa odneslo na vrgel v razburkane valove jezo. Tako so bili prizori v tem groznom trenutku, ko so zajeti ranjenci in umirajoči klicali na pomoč. Strah in grozo je kasneje še povečala nočna tema, ker je bila vsa plinova in električna napeljava v mestu uničena. V bližu jezera se nahajajočem paviljonu kopališča se je istočasno nahajalo več ljudi. Silen orkan je poslopje s človeškimi žrtvami vred dvignil in vrgel v razburkane valove jezera. Pri tej priliki jih je mnogo utonilo; mnogo je bilo tudi ranjenih.

Kino gledališče porušeno.

Največje število človeških žrtv je orkan zahteval, ko je docela porušil veliko State kino gledališče. Baš ob času katastrofe se je v istem nahajalo okrog 200 ljudi, večinoma mladi. Resilo se jih je le malo, ker se je streha s stropom vred nanje porušila. Do včeraj zjutraj so iz teh razvalin potegnili že 41 trupel, nekaj jih je pa se v razvalinah, ostale ranjence so prepeljali v bližnje bolnišnice. Število vseh

mrtvecev vsled te katastrofe znaša 91, ranjencov pa 900.

Vihar prevrnil tovorni vlak. Nedaleč od mesta Lorain je na odprttem baš ob času orkana vozil tovorni vlak Baltimore & Ohio železnice; vozovi so bili napolnjeni s premogom. Da je bil orkan v resnici strašen, lahko sklepamo iz tega, ker je prevrnil s tira cel vlak s lokomotivo vred.

Nevarne operacije na cesti. Iz Clevelandu dosegli zdravniki so ranjencem podelili prvo pomoč. Ker je bilo vse mesto v temi, so izvrševali nujne operacije kar na prostem pri svitu žarometov avtomobilov. Najhujše je bilo pa zdravnikom, ko jim je zmanjkal u-spavalnega etra za ranjence. Tako so morali marsikom roko ali nogo odrezati, kar na cesti in brez uspavalnega sredstva, samo da so nekaterim rešili še življene. Prizorov teh operacij na cesti je nemogoče opisati in zdihovanja nesrečnih ranjencev.

Prva pomoč.

Tako drugi dan se je v Lorain priprjal guverner Donahue, ki je proglašil nad mestom obsedno stanje. Tekom dneva je stražilo mesto že 1500 vojakov narodne milice, in na novo zapršenih policajev; iz Clevelandu je bilo poslanih tudi številno stražnikov. Vojaščvo ima strogo ukaz vsakega tatu ali zlikovca na mestu ustreliti; doslej so pri tativni zatolili že enega Mehikanca in ustrelili.

Tujcem je prihod v mesto naravnost prepovedan; celo bližnji sorodniki iz drugih krajev ne smejo iti svojcev obiskat, tako so tudi prepovedani vsi javni pogrebi. Dovoljenje oziroma vstop v mesto imajo samo člani reševalnega oddelka in zdravniki. Prvi dan po katastrofi je bilo sploh nemogoče dosegiti v mesto, ker so bile vse ceste že v bližini preprežene z padlim drejem in brzjavimi drogovimi. Urednik "Glasila" se je s predsednikom, bratom Anton Grdinom v avtomobilu podal proti Lorainu, toda dosegla sta samo 16 milij daleč do French Creek; dalje pa nista mogla. Tudi naselbino French Creek je orkan do celota uničil; s krasne katoliške cerkve Presvete Trojice

RUSEVINI V LORAINU. OSREDNJEVJEŠKI STATEK GLEDALISCA V LORAINU, Kjer je bilo udruženih 41 OSEB IN NALJETO KARJENIH. TRUPLA SE VEDNO ISČEJO V NOTRANJOSTI.

Število je priznanih posredilo uredništvo The Cleveland Plain Dealer.

co, je odnesel streho in po-na o katastrofi, zlasti kar se je hitela mimo velike shrambe rušil farovž. Bližnje hiše ob načelne Slovencev. Prva slovenska žrtev je bila Mary Kodelja. To je bilo čvrsto slovensko dekle. Zaposljena je bila v nckli prodajalni za sladoled, tik ob jezeru, v zabavnem parku. V soboto popoldne je bila z njuo jezera, in se nahaja v bolnici, tudi njena sestra Annie, stara 14 let, dočim je njena sestra Mary, stara 18 let. Družina upanja za njeno mlaudo življene. Okoli pasu, prsi in želodec je popolnoma stisnjena.

Družina Peter Rahotina.

Na East Side stanuje rojak Peter Rahotina, brat ranjkega

Josipa Rahotina, ki je imel svoje dno gostilno v Lorainu. Mrs. Rahotina je ob pričetku nevihte pravkar naročila nekemu

borderju, naj gre okno zapreti, v istem hiper pa se je že stresla hiša, in streha je bila odnešena. Večji poškodb ni dobil

nihče v hiši.

Mary Černe.

Kos in Urbančič.

Rojaka Stefan Kos in Urbančič sta šla ribarit v jezero, malo pred orkanom. Strašna burja je zgrabila Kos in ga vrgla v jezero, kjer je utonil. Rojak Kos je stanoval na 1630 E. 31st St. Urbančiča, ki je znani pek v Lorainu, ki je tudi izvrgnil v vrglo na tla, da si je pri tem nevarno poškodoval noge.

HIMEN.

Dne 24. junija, na svoj go-dovni dan se je v slovenski cer-kvi sv. Stefana v Chicagu, Ill., poročil Mr. John Jerich, urednik "Ameriškega Slovenca in Edinosti" ter II. nadzornik naše K. S. K. Jednote z gospodo Ano Zakrajšek, sestro Rev. Kazimirja Zakrajška, rodom iz Preserja pri Ljubljani. Cerkvene poročne obrede je izvršil nevstin brat, Rev. Zakrajšek.

To veselo vest prinašamo da-nes dodatno k naši tozadovnji čestitki, priobčeni v obliki pes-mice v zadnji številki "Gla-sila."

Novoporočencema kličemo ponovno: "Na mnoga leta!"

SMRTNA KOSA.

Iz Pueblo, Colo, se nam po-roča, da je ondi dne 23. junija po več let trajajoči bolzni u-mrl rojak Martin Gersic, star 56 let, doma iz Suhorja na Belokranjskem.

Pojoknik: jč bil eden izmed prvih naseljencev slovenske naselbine v Pueblo, kot tak je bil vedno vnet faran in zaveden delavec na društvenem in narodnem polju. Osobito se je zanimal za društvo sv. Jože-fa, št. 7. K. S. K. Jednote, koga je bil tudi ustanovnik. Na IV. konvenciji v Red Jacket (Calumet), Mich., leta 1897 je bil izvoljen glavnim tajnikom K. S. K. Jednote, toda v decembri istega leta se je pro-stovljeno tej službi odpovedal, nakar je prevzel tajništvo brat Michael Wardjan. Bil je tudi član društva "Sokol," Marije Pomagaj, Sv. Trojice in slova-nega društva sv. Antona. Za-pustil žalujec v devo v osme-ro že odrastih otrok. Pogreb se je vršil dne 27. junija ob ogromni vdeležbi občinstva. Bo-di mu ohranjen blag spomin. Naž v mir upočiva!

K TRETJI OBLETNICI

smrti pokl. sobr. Ant. Burgarja.

Dne 7. julija bodo potekla že tri leta, odkar je v Brook-lynu, N. Y., nanagloma umrl blagi sobrat Anton Burgar, večletni glavni odbornik K. S. K. Jednote, predsednik društva sv. Jožefa, št. 57 in pevskega društva "Domovina."

O njegovih velikih zaslugah na cerkvenem, društvenem in narodnem polju smo že poročali povodom njegove smrti: posvetili mu bomo pa nekaj vrstic tudi v Jednotini Spomini-ski knjigi, ki izide letos.

Naj bodo te skromne naše vrstice v dokaz, da se blagopo-knjegova obratila in prijatelja Anton Burgarja še vedno živo spominjam in mu k tretji ob-letnici njegove smrti ponovno kličemo: "Počivaj v miru!"

Uredništvo "Glasila."

DEMOKRATSKA NARODNA KONVENCIJA.

New York, N. Y., 2. julija.— V tukajnjem Madison Square Garden se vrši že od 24. junija demokratska narodna konven-cija, na koli je prisotnih 1998 delegatov. Pri glasovanju za nominacijo predsedniškega kandidata se konvencija ne more zediniti, ker so glasovi, preveč razcepljeni. Glasova-nje se vrši že dva dni. Pri prve-m bolotiranju je dobil Mc-Adoo 431½ glasov, Al. Smith 240½, J. W. Davis, 20, Cox 59, Davis, 20, pri tridesetem glasovanju: McAdoo 415½, Smith 323½, Davis 126½ Cox 73.

To veselo vest prinašamo da-nes dodatno k naši tozadovnji čestitki, priobčeni v obliki pes-mice v zadnji številki "Gla-sila."

Društvena naznanila in dopisi

Vabilo na sejo.

Člani društva sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., so naprošeni, da se vdeležijo prihodnje seje v polnem številu. Seja se bo vršila dne 6. julija v navadni društveni dvorani. In ker je ta seja polletna seja, zatorej prosim člane, da se iste vdeležite mnogobrojno.

Pozdrav na vse članstvo,
Odbor.

Pomnite pa, da v mesecu avgustu se imajo člani vdeležiti in plačevati svoje asesmente z društvom sv. Jožefa, št. 41, K. S. K. Jednote, drugo nedeljo v mesecu dopoldne.

S pozdravom do vsega članstva naše Jednote,

John Juha, tajnik.

NAZNANILO.

Uradno se prosi vse člane društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 v Evelethu, Minn., da se gotovo polnoštevilo vdeležijo prihodnje seje dne 13. julija, ker bo prišlo več važnih stvari na dnevnih redih; posebno zaradi katoliškega shoda, ki se bo vršil dne 20. julija takoj na Evelethu, Minn.

S obratnim pozdravom,
Frank Peterlin, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland-Newburg, O., se naznanja, da je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se prihodnja redna mesečna seja prestavi, to pa zarači društvene veselice „oziroma piknika.“

Zato se vrši označena seja v soboto, to je dne 12. julija ob sedmih zvečer v navadnih prostorih.

Apeliram na vse člane, da se prihodnje seje v polnem številu vdeleži; na tej seji bomo tudi razdelili nova Jednotina pravila, katera sem te dni prejel.

Nadalje se naznanja člancu, ki malokdaj pridejo na sejo, da se vrši naša društvena veselica (piknik) dne 13. julija na vrtu rojaka Anton Goriška, na Green Road, Randall, O. Tega izleta naj se vsak vdeleži. Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, da kdor se omenjenega piknika ne vdeleži, bo moral plačati gotovo sveto v društveno blagajno.

Vsi dobimo podpero v slučaju bolezni in tako smo tudi vsi dolžni podpirati društveno blagajno.

S obratnim pozdravom,
Joseph Jakš, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO.

Društvo sv. Jožefa, št. 16,

Virginia, Minn.

Naznanjam vsem članom, da je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji dne 15. junija, da naj se vsi člani v polnem številu vdeležijo katoliškega shoda v Evelethu, Minn., dne 20. julija ob 9. uri dopoldne v Eveleth Auditorium. Zaradi tega se naša društvena seja vrši drugo nedeljo v mesecu, to je 13. julija.

Sklenjeno je bilo tudi, da od sedaj naprej se naše društvene seje vršijo v prostorih Math Prijanovića vsako tretjo nedeljo v mesecu. Ponovno prosim vse člane, da to vpoštovajo.

Z bratskim pozdravom,
John Plut, tajnik.

NAZNANILO IN VABILO.

Društvo sv. Jožefa, št. 16,

Virginia, Minn.

Naznanjam vsem članom, da je bilo sklenjeno na zadnji mesečni seji dne 15. junija, da naj se vsi člani v polnem številu vdeležijo katoliškega shoda v Evelethu, Minn., dne 20. julija ob 9. uri dopoldne v Eveleth Auditorium. Zaradi tega se naša društvena seja vrši drugo nedeljo v mesecu, to je 13. julija.

Sklenjeno je bilo tudi, da od sedaj naprej se naše društvene seje vršijo v prostorih Math Prijanovića vsako tretjo nedeljo v mesecu. Ponovno prosim vse člane, da to vpoštovajo.

Z bratskim pozdravom,
Joseph Jakš, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., se naznanja vsem člancu sledete:

Kakor vsako leto, tako se tudi letos naše društvo vdeleži skupno (korporativno) sv. maše na praznik društvenih patronov sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 6. julija pri drugi sv. maši ob pol deveti uri. Zatorej boste vsi člani v cerkvih dvorani en četrt čas: osem: vsak naj prinese s sabo regaljo.

Par članov mi še ni sporočilo glede velikonočne spovedi; zatorej kateri še ni oddal listka, naj to storiti dne 6. julija na seji ali predno gremo v cerkev k sv. maši. Kdor je ne oglaši, naj posledice sam sebi pripriče. Zdaj je že zadnjih čas, da pošljem tožadevno poročilo društvenemu vodju; torej člani, vpoštujte to!

S obratnim pozdravom,

John Udovich, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva Kraljice Majnika št. 157 v Sheboygan, Wis.

Vsem članicam na znanje, da se naj za gotovo vdeležijo čestmesečne seje dne 9. julija zvečer v društvenih prostorih.

Kakor je večkrat znano, je razpisana kazenski zneski 50 centov za tisto, ki brez tehtnega vzroka izostane od seje. Upam, da pridejo vse članice ta večer skupaj, ker je veliko važnih reči za rešiti.

S sosedrskim pozdravom,
Mario Prisland, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji. Na ta način bomo pokazali, da spoštujemo naša društvena in tudi ferne patrona sv. Cirila in Metoda, da se vse vdeležimo.

S tem bomo pokazali, da smo pravi člani in članice društva, ki ima označena slovenska blagovna in za svoja zaščitna.

pokazali bomo tudi, da smo vredni člani naše dične K. S. K. Jednote.

Nikar se ne izgovarjajo, da niste znali, ali morda še koga drugega odgovarjajo. Kjer je skupnost in složnost, tam je napredok. On, ki hodijo ob 10. uri v cerkev, idite to nedeljo ob osmih in društvene rezalje (badges) prinesite s sabo.

Društvo je tudi na zadnji seji sklenilo, da je prosta pristopnina za moške in ženske za celo leto. Dragi mi sestre, pripremite vsak po enega novega člana in boste videli, kako lepo bo naše društvo rastlo ter napredovalo.

Seveda zdravi in mladi člani so najbolj dobrodošli!

Jednotina pravila določajo, da se v aktivni oddelek sprejemata člane od 16. do 55. leta; zavaruje se pa lahko kakor mu

drago; za \$250, \$500, \$1000, \$1500 ali \$2000, poleg tega pa še za 20 let; bolniška podpora znača \$1 ali \$2 na dan.

K klepu prosim vse člane, da se prihodnje seje začenjivo vdeleži, ker na isti bo prebran polletni račun. Člani, ki so na potnih listih, ali oddaljeni naj mi pošljijo spričevalo, da so opravili svojo velikonočno dolžnost, če ne, se bo z njimi ravna po društvenih in Jednotnih pravilih.

S pozdravom do vsega članstva naše Jednote,

John Juha, tajnik.

OPOMIN.

Tem potom opominjam vse člane in članice društva sv. Jožefa, št. 103 v Milwauke, Wis., da mi "odrajtate" spovedne listke na prihodnji seji. Kdor mi do tedaj listka ne došlje, se bo z njim postopalo po Jednotnih pravilih.

Nadalje opominjam vse člane, ki kaj društvu dolgujejo, da na prihodnji seji povračajo svoj dolg.

S obratnim pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote,

John Sekula, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 v Evelethu, Minn., se naznanja, da je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se prihodnja redna mesečna seja prestavi, to pa zarači društvene veselice „oziroma piknika.“

Zato se vrši označena seja v soboto, to je dne 12. julija ob sedmih zvečer v navadnih prostorih.

Apeliram na vse člane, da se prihodnje seje v polnem številu vdeleži; na tej seji bom tudi razdelili nova Jednotina pravila, katera sem te dni prejel.

Nadalje se naznanja člancu, ki malokdaj pridejo na sejo, da se vrši naša društvena veselica (piknik) dne 13. julija na vrtu rojaka Anton Goriška, na Green Road, Randall, O. Tega izleta naj se vsak vdeleži.

Na zadnji mesečni seji je bilo sklenjeno, da kdor se omenjenega piknika ne vdeleži, bo moral plačati gotovo sveto v društveno blagajno.

Vsi dobimo podpero v slučaju bolezni in tako smo tudi vsi dolžni podpirati društveno blagajno.

S obratnim pozdravom,
John Plut, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., se naznanja vsem člancu sledete:

Kakor vsako leto, tako se tudi letos naše društvo vdeleži skupno (korporativno) sv. maše na praznik društvenih patronov sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 6. julija pri drugi sv. maši ob pol deveti uri. Zatorej boste vsi člani v cerkvih dvorani en četrt čas: osem: vsak naj prinese s sabo regaljo.

Par članov mi še ni sporočilo glede velikonočne spovedi;

zatorej kateri še ni oddal listka, naj to storiti dne 6. julija na seji ali predno gremo v cerkev k sv. maši. Kdor je ne oglaši, naj posledice sam sebi pripriče. Zdaj je že zadnjih čas, da pošljem tožadevno poročilo društvenemu vodju; torej člani, vpoštujte to!

S obratnim pozdravom,

John Udovich, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno odkorakamo v cerkev k službi božji.

Naznanjam vsem članom in članicam, ki se niso vdeležili zadnje seje, da je društvo sklenilo, da se skupno vdeležimo društvene slike maše dne 6. julija ob osmi uri zjutraj. Ob pol osmih se zbiramo v Slovenskem Narodnem Domu in potem pravočasno o

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, III., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL.

Solenčnost aktivnega oddelka znala 100,18%; solenčnost mladinskega oddelka znala 121,43%.

Od ustanovitve do 1. junija, 1924 znala skupna izplačana podpora \$2,240,221.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdin, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

I. podpredsednik: Mate Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.

II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.

III. podpredsednik: Mrs. Mary Prisland, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.

Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.

Duhovni vodja: Rev. Luke Gladek, 395 St. Second St., Streetsboro, Pa.

Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg.

600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.

John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.

John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Martin Shukle, 811 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.

Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.

John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.

John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILLO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 628.

Vsa pisma in denarne zadeve, kajkoče se Jednote naj se posiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno: K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

KATOLIŠKI SHOD V NEW YORKU.

(Poroča Rev. P. Benigen)

(Nadaljevanje)

Mr. Jakopič, predstavitelj predstavi nato Rev. M. J. Goloba, ki je burno pozdravljen govoril o pomenu katoliškega shoda:

"Castita duhovščina, velečenji g. predsednik, slavni zborovalci:

"Vesela poročila o krasno vspelih katoliških shodih po drugih naselbinah so vzbudili navdušenje za podoben shod tudi v metropoli ameriški v New Yorku. Ko se je sestal odbor za prireditev tega shoda nekako pred enim mesecem, so mi vsili na logu, spregovoriti o pomenu tega shoda. To nalogo spolniti, stojim danes tukaj pred vami.

"Daleč od svoje rodne zemlje smo tukaj v tujini. Rados obide človeka, kadar v tujini sreča posameznega rojaka in čuje iz njegovih ust svoj sladki materni jezik. Koliko rado je naša rado, ko smo se sešli v tako velikem številu, kakor ga nikdi ni pričakoval. Pa ne samo mi so veselimo današnjega dne. Slavni govornik in pisatelj starega Rima Cicerovo piše v enem svojih del, da bogovi nimajo nikdar večjega vesela, kakor kadar vidijo, da se ljude zbirajo za dobrobit cele človeške družbe. Koliko bolj lahko mi, kot katoličani, rečemo, da se Bog sam veseli našega lepega današnjega zborovanja.

"Bog je sreča, ki je naša rado, ne da bi bili zdrženi samo za teh par ur, ko tukaj zborujemo, temveč vezi ljubezen, katere bi nas vezale in družile stalno v eno celoto,

"Predstavitelj je nato v krasnih besedah zahvalil č. g. govornika in nato pozival k besedi rojaka Mr. John Cvetkoviča, ki je govoril za Mladinski oddelk K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

"Predragi mi rojaki, ni moj namen govoriti o shodu, saj to so vam že vse drugi obrazložili; moj namen je pa spregovoriti o mlađinskem oddelku naše K. S. K. Jednote. Izjavil je:

"Predragi mi rojaki, bratje in sestre. V čast si moram štetiti, da vas zamorem tukaj pozdraviti kot zastopnik in predsednik društva št. 46, K. S. K. Jednote. Veliko število se vas je zbral od blizu in dalje na prvem katoliškem shodu v Greater New York.

GLASILLO K.S.K. JEDNOTE

Izjava vsake srede

Ledenina Kranjsko-Slovenske Katoličke Jednote v Združenih državah ameriških.

6117 St. Clair Ave. Uredništvo in upravnštvo: CLEVELAND, OHIO. Telefon: Randolph 628.

Naročnina:

Za člane, na leto \$0.84
Za noge \$1.80
Za inozemstvo \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the

UNITED STATES OF AMERICA.

Maintained by and in the interest of the Order.

Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

88

DAN NEODVISNOSTI.

Prihodnji petek, 4. julija se bo obhajal v Združenih državah največji praznik, njih rojstni dan, dan Proglašenja neodvisnosti. Na ta dan, pred 148 leti (4. julija, 1776) je 56 domoljubnih Amerikancev slovesno podpisalo ono zgodovinsko znano izjavo, da so vsi ljudje enako ustvarjeni, da imajo vsi ljudje gotove nedotakljive pravice do življenja, svobode in zasedovanja njih sreče.

John Hancock, delegat iz Massachusetts se je prvi podpisal z zelo velikimi črkami, češ, da bo njegov podpis tiranski angleški kralj lahko čital brez nacočnikov.

Benjamin Franklin je pri tej priliki rekel: "Mi moramo danes držati (hang) skupaj, če ne, bomo gotovo vsak posamezno viseli!"

Po končani proglašitvi neodvisnosti je svečano zadonel sloveči zvon Svobode v mestni hiši v Philadelphiji, Pa., kjer se je ta važen dogodek vršil; zagrmeli so topiči, zaigrale so godbe in zaorile so domoljubne pesmi navdušenega ljudstva.

V resnicici si večjega veselja v sрih Američanov ne moremo predstavljati, kakoršno je tedaj navdajalo njih sreca.

Izmed 56 pionirjev Združenih držav, ki so pred 148 leti podpisali to važno listino, je bilo tudi osem tujerodcev, torej ena devetina. Iz tega lahko posnemamo, da so bili že pri stvariti Združenih držav navzoči tudi inozemci, prepojeni s pravim ameriškim duhom, kakoršnih živi danes tukaj na milijone in milijone.

Večna slava in čast 4. juliju!

KATASTROFA V LORAINU, O.

Med vsemi mesti na svetu je danes prijazno mesto Lorain, Ohio, ležeče ob krasnem erijskem jezeru, najbolj omiljanega vredno. Dasirovno staro še nekaj desetletij, se je razvilo v cvetoče industrijsko središče, broječe kakih 35,000 prebivalcev. K temu napredku so pripomogli tudi naši rojaki Slovenci, ker jih živi ondi lepo, števile.

To, kar so marljive roke ljudstva ustvarile tekom dolgih let, je elementarna sila uničila dne 28. junija t. l. v nekaj minutah. Grozen orkan, ki je divjal nad Lorainom, ga je pretvoril v mesto groze, smrti, obupu, opustošenja, žalosti, tuge in joka. Posledice pekienskega viharja so grozne in nepopsvine.

Po prej lepih cestah in trgih so danes nakopljene podstrehe in tramovje hiš. Iznad podprtih molij v kvišku ogrodja stavb kakor nagrobni kameni, pod katerimi počiva še marsikatera žrtev. Trgovina je uničena; vse izgleda kakor na kakem bojnem polju po krvavi bitki. Koliko dela imajo zdravnički, bolničarke, policija, vojaki, ognjegasci, šerifi in pogrebniški!

Lorain je obupan! Čuj kljice nedolžnih otrok, kako kličejo obupani za svojimi starisci; tamkaj joka obupana mati za svojim izgubljencem; mož za svojo ženo, žena za možem. Ljudstvo tava okrog podrtih hiš in premišljuje nepričakovano usodo. Bolnišnice se polnijo z ranjenimi, mrtvašnice z mrljiči; koliko posta imajo tudi duhovniki z umirajočimi! V resnicici, nepopisni prizori! Omiljanova vredno mesto!

Vprašanje nastane, kaj bo z Lorainom v prihodnjem? Naša velika ameriška dežela je že vajena sličnih elementarnih katastrof. 110 milijonov dobroročnih Američanov mu bo prisločilo na pomoč z odprtimi rokami; nadomestilo se bo materialno škodo, zgradilo novi del mesta, morda še lepšega? V par mesecih bo morda že vse prenovljeno, a pogrešal bo pa Lorain one številne svoje žrtve, katere je zahteval strašen orkan dne 28. junija; pogrešal jih bo z vednim obžalovanjem in jih ohranil v blagem spominu.

K DESETLETNIČI SARAJEVSKEGA UMORA

Pred petimi dnevi, dne 28. junija je poteklo ravno deset let, ko so počili v Sarajevu, glavnem mestu Bosne, trije strelji, namenjeni bivšemu arijskemu prestolonasledniku nadvojvodi Francu Ferdinandu in njegovi ženi; oddal jih je fanatici visokošolec Princip, ter s tem indirektno zanetil prvo iskro minule svetovne vojne.

28 junija, 1914 je bila ravno nedelja. Srbi so tedaj obhajali svoj veliki Vidov dan, dan poraza Srbov na Kosovem polju. Ta zgodovinski dan so navzle prepovedali od strani avstrijske vlade obhajali tudi v Sarajevu. Iz trajnega sovraštva do Srbov in sploh do Jugoslovancev, je dunajska vlada za isti teden določila velike vojaške manevre 15. in 16. armadnega koraba v bližini Sarajeva. Te velike vojaške vaje si je hotel na vsak način ogledati prestolonaslednik Franc Ferdinand, dasiravno so ga svarili pred pretečo nevarnostjo ali morebitno zaroto.

V Sarajevu je došel prestolonaslednik s svojo ženo v spremstvu dne 28. junija zjutraj. Vse mestne ulice so bile polne radiovedenega ljudstva od bližu in daleč. Kmalu po prihodu dunajskih gostov je visokošolec Gabrinović vrgel bombo pred avtomobil, kjer se je peljal prestolonaslednik s svojo ženo. Bomba se je šele kasneje razpolila in ranila dva gledalca. Atentatorja je policija takoj zaprla.

Po tem dogodku je hotel pred mestno hišo došelga prestolonaslednika pozdraviti sarajevski župan; a Ferdinand ga je

zvrnil: "Kaj je vam treba sploh govoriti? Prišel sem k vam na obisk, pa me pozdravljate z bombami!"

Zatem je nadvojvoda Ferdinand dočelil, da si hoče na vsak način ogledati mesto Sarajevo, dasiravno so mu to njegovi spremiščevalci odsvetovali. Pri tem je rekel: "Dobro poznam Bojniške. Ti redkokdaj skušajo izvršiti dva umora na en dan."

Deset minut zatem je drugi atentator, Princip, stopil iz množice pred nadvojvodov avtomobil in oddal tri strele; vse trije so žal dobro pogodili svoje žrtve: Ferdinanda in njegovo ženo. Gabrinović in Princip sta bila obsojena v doomsrtno ječo, kjer sta že tudi oba umrli.

S tem je bila kravata sarajevska tragedija odigrana za žrtve in morilce; ni pa bila odigrana za ostali svet.

Po nasvetu nemškega kajzera je Avstrija dne 23. julija, 1914 poslala Srbiji svoj ultimatum. Stavila ji je 6 skoro neizvedljivih točk. Na ta ultimatum naj bi Srbija odgovorila do 25. julija zvezre. Ker se Srbija ni mogla in ni hotela udati neosnovanim zahtevam Avstrije, je dne 28. julija istega leta napovedala vojno Srbiji; naslednji dan so avstrijski topovi že bombardirali mesto Belgrad.

Sarajevski umor pred desetimi leti je povzročil, da se je najstrašnejše svetovne vojne sčasoma vdeležilo 29 raznih držav in narodov. Ta vojna je trajala do 11. novembra, 1918, in je zahtevala do devet milijonov človeških žrtev, veljala je pa približno 180 milijard dolarjev!

Naj bi bilo vsemu svetu mesto Sarajevo za svarilen vzgled posledic previlegija narodnega fanatizma, militarizma in germanske osabnosti.

URADNA NAZNANILA.

IZ URADA DUHOVNEGA VODJE K. S. K. JEDNOTE.

Sedaj je že minul sveti velikonočni čas. Gotovo ve vsak jednotar, kaj to pomeni. Točka 119, stran 64 nam govori, kdo ne more biti član K. S. K. Jednote. Ker je naša Jednota ustanovljena na dobrì verski podlagi, mora tudi taka ostati. Nocem predvaccati, da ni tudi v resinci taka, vendar je moja dolžnost paziti na to, da članstvo pokaže, da je tudi v resinci spočnili svoje verske dolžnosti. Radi tega prosim vse tajnike posameznikov društev, da mi čim preje mogoče pošljejo potrdila o velikonočni spovedi.

Tako bom začel priobčevati v "Glasilu" posamezna društva, ki so mi že poslala izkaznike, in to koliko je opravilo svojo spoved in koliko jih ni. Prepričan sem, da ga ni člana, kateri bi hotel zanemariti svojo versko dolžnost, izjemno le v nujnih slučajih. Dragi sobratje v Kristusu, kakor tudi pri naši dnečni Jednoti! Pokažimo se, da smo hčere in sinovi naših milih katoliških staršev.

Vaš udani duhovni vodja,

Rev. Luka Gladek.

NAZNANILO ASESMENTA 7-24, ZA MESEC JULIJ, 1924.

Imena umrlih članov in članic.

Zaporedna št. 60.

1852 MICHAEL BÍZAL—Star 58 let, član društva sv. Barbare, št. 40, Hibbing, Minn., umrl 5. februarja, 1924. Vzrok smrti: vtoni v ruditniku. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 9. avgusta, 1900, R. 44.

61.

52538 RUDOLPH MIKETICH—Star 38 let, član društva Marije Device, št. 33, Pittsburgh, Pa., umrl 12. maja, 1924. Vzrok smrti: opekline zadobljene pri delu. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 8. aprila, 1924, R. 38.

62.

12937 ANTON SOMRAK—Star 39 let, član društva sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., umrl 31. maja, 1924. Vzrok smrti: ponesrečen od avtomobila. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 14. maja, 1908, R. 30.

63.

8882 MATEVŽ OGRIN—Star 39 let, član društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill., umrl 26. maja, 1924. Vzrok smrti: alkoholizem. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 17. oktobra, 1905, R. 32.

64.

355 JOHN VAJDA—Star 63 let, član društva sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., umrl 9. maja, 1924. Vzrok smrti: jetična možganska mrena. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 14. julija, 1894, R. 49.

65.

20815 PETER MRAOVIC—Star 35 let, član društva Vitezov sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., umrl 2. maja, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 11. aprila, 1915, R. 25.

66.

9734 BARBARA BENEC—Starca 18 let, članica društva Marije Sedem Žalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., umrla 6. junija 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 25. septembra, 1921, R. 16.

67.

13730 JOHN KRANJC—Star 41 let, član društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 22. maja, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 14. marca, 1909, R. 32.

68.

12531 JOHN KAMIN—Star 47 let, član društva sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., umrl 24. maja, 1924. Vzrok smrti: naduha. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 27. novembra, 1907, R. 88.

69.

10168 MARIJA MANTEL—Starca 22 let, članica društva Marije Cisterca Spočetja, št. 10, Kansas City, Kans., umrla 8. junija, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovana za \$1000. Pristopila k Jednoti 6. avgusta, 1922, R. 20.

70.

20139 ALOJZIJ AVSEC—Star 54 let, član društva sv. Družine, št. 5, La Salle, Ill., umrl 15. junija, 1924. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan za \$1000. Pristopil k Jednoti 5. aprila, 1914, R. 45.

ODPRAVNINA

Zaporedna št. 9.

SIMON KUZAS—Član društva sv. Jožefa, št. 21, Federal, Pa., plačana odpisnina \$450.

Izbrani poslovodavčani in operiranci članov in članic.

Zaporedna št. 64.

2001 JOHN KUGUC—Član društva Vitez sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., operiran 20. maja, 1924. Opravljen do podpore \$100.

65.

4540 LOUIS ANZELC—Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn., operiran 22. maja, 1924. Opravljen do podpore \$100.

66.

22664 ALBIN BRUNSKI—Član društva sv. Janeza Krstnika, št. 60, Wenona, Ill., operiran 3. aprila, 1924. Opravljen do podpore \$100.

67.

9783 MARTIN PLANINSEK—Član društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., operiran 29. aprila, 1924. Opravljen do podpore \$1000.

68.

24540 MAX KOREN—Član društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operiran 2. maja, 1924. Opravljen do podpore \$100.

69.

5376 LOUISE GRANDLIC—Članica društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., operirana 1. aprila, 1924. Opravljen do podpore \$100.

70.

8676 ROZALIJA SKUBIC—Članica društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn., operirana 29. aprila, 1924. Opravljen do podpore \$100.

ANGEL ČEK

GLASILLO MLADINSKEGA ODDELEKA K. S. K. JEDNOTE
Izdaže vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelček": Rev. Luka Gladek, 295 So. 2nd St. Steelton, Pa.

Uradno naznanilo.
Imena članov in članic mladinskega oddelka K. S. K. Jednote pristopili meseca maja, 1924.

K društvu sv. Janeza Kristnika, št. 11, Aurora, Ill., 10477 John Gorenz.

K društvu sv. Barbare, št. 23, Bridgeport, O., 10463 Michael Mirtich.

K društvu sv. Anthony Fortuna; 10453 Joseph Setina; 10454 Helen Setina.

K društvu sv. Frančiška Saleskega, št. 29, Joliet, Ill., 10481 Rose M. Pazdertz; 10482 Helen Todorovich; 10483 Joseph R. Przibilski.

K društvu sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., 10464 Mary Bele; 10465 Anthony Bele; 10466 John Gršč; 10499 Nick Segina; 10500 Anthony Segina; 10501 Mary Segina; 10502 Rudolph A. Rems; 10503 Mary Rems; 10504 John Pavlovič; 10519 Catherine Segina; 10532 Frank Kraševc.

K društvu Vitez sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill., 10455 George Blazir.

K društvu Marije Sedem Zalosti, št. 50, Allegheny, Pa., 10520 Mary Jesih.

K društvu sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind., 10526 Joseph Gazvoda.

K društvu sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill., 10521 Anton Lesnjak; 10522 Matilda Music.

K društvu sv. Mihaela, št. 61, Youngstown, O., 10496 Olga Obravac; 10497 Anna Obravac; 10498 Catherine Obravac.

K društvu sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., 10478 Daniela Meserko.

K društvu Marije Vnebovzetje, št. 77, Forest City, Pa., 10523 Josephine Novak.

K društvu Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill., 10474 Mary Klekovich; 10484 Isabelle Zorc.

K društvu Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill., 10532 Felix Grom.

K društvu Marije Sedem Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., 10505 Anna Flajnik; 10506 Vida Johovich.

K društvu Marije Cisteja Spočetja, št. 85, Lorain, O., 10491 Anna Resek; 10492 Mary Resek; 10493 Agnes Resek.

K društvu Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., 10494 Frank Mehle; 10495 Mary Zuk.

K društvu sv. Treh Kráľov, št. 98, Rockdale, Ill., 10524 Alice Keržič.

K društvu sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis., 10467 Joseph Zagor; 10468 Joseph Godec; 10469 Leopold Godec.

K društvu sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill., 10470 John Gašparac; 10471 George Gašparac; 10472 Joseph Gašparac; 10473 Mirko Gašparac; 10479 Josephine Ambrožič; 10480 Margaret Dolinsek.

K društvu Marije sv. Rožne, Vencu, št. 131, Aurora, Minn., 10456 Mary Zupancich; 10457 Edward Virant; 10458 Joseph B. Kerzich; 10459 Sophie E. Roblak.

K društvu sv. Družine, št. 136, Willard, Wis., 10475 Gertrude M. Bajuk; 10476 Edward Bajuk.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., 10527 Anna Stiglitz; 10528 Helen Stiglitz.

K društvu Kraljca Majnika, št. 157 Sheboygan, Wis., 10485 Edward Bregar; 10486 Elsie Bregar; 10487 Joseph Bregar; 10488 Anna Bregar; 10489 Mary Bregar; 10490 Daniela Sušter.

K društvu Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., 10460 Louis Znidarsich; 10461 John Znidarsich; 10462 Anton Znidarsich; 10507 Josephine Smolič; 10508 Frances Smolič; 10509 Anna Smolič; 10510 Rudolph Smolič; 10525 Frances Novak; 10533 Mary Zaje; 10534 Anthony Spelko; 10535 Frank Spelko; 10536 Margaret Spelko; 10537 Edward Slovence.

K društvu sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., 10511 John Ozanich; 10512 Ivan Markus; 10513 Albert Kokuruga; 10514 Steve Kokuruga; 10515 Joseph Kokuruga; 10516 Anthony Kokuruga; 10517 Anna Kokuruga; 10518 Julia Kokuruga.

K društvu Presvetega Srca Jezusovega, št. 166, So. Chicago, Ill., 10529 Louis Grahovac; 10530 Kate Grahovac; 10531 John Grahovac.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik. Joliet, Ill., 9. junija, 1924. JOSIP ZALAR, gl. tajnik.

Iz uredniške torbice.

Šolska vrata so zaprta, prišle so tako zaželjeno počitnice. Res, mladina potrebuje počitka, kajti delati z glavo deset mesecov, to ni špas. Po dnevu v šoli, zvečer zopet dela čez glavo doma. Ce bi bili naši možgani kar naravnost iz jekla, pa bi tudi potrebovali oddih. Prav imas torej mladino, da se veselji počitnic. Ne smeš jih pa zlorabititi. Vsaka stvar ima dobre in slabe posledice. Da je konec šolskega leta, s tem ni rečeno, da vandrajo knjige v kot. Hitro naučeno, kmalu pozabljeno. Čas je zlato.

Porabimo torej prosti čas v pravem pomenu. Veselimo se, igrajo se, pomagajmo svojim starišem, kjer le moremo in včasih vzemimo tudi knjige v roke. Ne pozabimo na verske dolžnosti, idite k spovedi, kakov ste delali med šolskim letom. Porabite počitnice v pravi luči, da ko pride čas novega šolskega leta, smelo rečete: čas počitnic sem dobro porabil.

Ko smo se za lučaj oddalili drug od drugega, sem vpljal jasno in razločno: "Mestni škrč! Mestni škrč!" in moy konj je ponovno brzel in podnajival prav iste besede.

Tisti dan smo imeli prvo uro svetopisemske zgodbe. Ker sem doma pozabil, naučiti se "zgodbe" nisem moral porabiti lepe prilike, da bi pokazal svoje znanje, zato sem precej v začetku ure prosil učitelja, ce smem iti ven. Učitelj je sicer mrmlal, čes, da vedno ven letam, a pustil me je vendarle. In jaz sem tri četrte ure izostal. Ko sem pa siutil, da je svetopisemska nevarnost že minula, sem se previdno bližal vratom šolske sobe in tu sem slišal naslednje besede:

"Ne reče se Putifarjeva žena, ampak Potifarjeva žena."

Gospod šolski nadzornik, sem slišal skromno pripomniti našega učitelja, "v katoliških zgodbah se piše Putifarjeva že z u."

Meni pa je postal v hipu ob vratih šolske sobe tako tesno pri srcu, da sem menil, zdaj bom pa res moral iti ven. In tako sem še za pet minut odšel na dvorišče; potem pa me je silila nazaj v šolo zavest dolžnosti in neka temna slutinja.

Sveti nebesa! Navzoči šolski nadzornik je bil resnično tisti "mestni škrč." Komaj me je zagledal, že je skrčil prst, mi namignil in rekel: "Stop sem, ti potepuh!"

"Kje pa si bil do zdaj?" je kričal nad menom.

Rekel sem, da sem moral nekoliko ven.

"Nekoški ven — takol! Ti klatej! In že nad pol ure sem eden najbolj krotkih in dobrošrnh solarčkov na svetu. Moj konj je prihajal vsako jutro na stanovanje mojega starega očeta, pobasel hitro v žep kačo jabolko ali kar je sicer ležalo na oknu, nato me je dvignil na svoja ramena in zdirjal

z meno v šolo, kjer me je prav nežno položil na moj prostor.

Za plačilo sem delal svojemu konjiču med računsko urou naloge.

Lepega majniškega jutra sem zopet jezdil v šolo, ponosno, kot nekdaj perzijski kralj Dary v boju; na cesti sva dohitala moža, ki sva ga smatrala na prvi pogled za mestnega "škrča" je nameč veljal v naši kmetski vasi vsaki mestno oblečen človek, ki se je kdaj tam prikazal.

"No, no," naju je začudeno gledal tujec. "Kam pa vidiš?"

"V šolo," sem odgovoril in zmagošlavno zavijal po zraku kakor bojni meč svoje široko ravnilo.

"Toda, dečko, zakaj pa ne greš peš? Ali morebiti ne moreš hoditi?"

"Bolje kakor vi," sem se odrezal hudomušno. Tedaj pa se tujev razsrdi in nahruli moje konja:

"Vrzi ga dol, tega paglavca! Cemu neki bi se z njim mučil?"

Moj konj je stresel grivo in z nosnicami močno zapral. Nato je rekel:

"Moj jezdec mi daje računske naloge prepisati — sicer vas pa to, kar midva počenjava, prav nič ne briga."

Tedaj se tuji potnik razluči in jih hoče s tenko palico morebiti konju nekaj na hrbot našte. Moj konjiček pa udari z nogo v lužo, oškropi tuječa in zdirja z meno napravi.

Ko smo se za lučaj oddalili drug od drugega, sem vpljal jasno in razločno: "Mestni škrč! Mestni škrč!" in moy konj je ponovno brzel in podnajival prav iste besede.

Tisti dan smo imeli prvo uro svetopisemske zgodbe. Ker sem doma pozabil, naučiti se "zgodbe" nisem moral porabiti lepe prilike, da bi pokazal svoje znanje, zato sem precej v začetku ure prosil učitelja, ce smem iti ven. Učitelj je sicer mrmlal, čes, da vedno ven letam, a pustil me je vendarle. In jaz sem tri četrte ure izostal. Ko sem pa siutil, da je svetopisemska nevarnost že minula, sem se previdno bližal vratom šolske sobe in tu sem slišal naslednje besede:

"Ne reče se Putifarjeva žena, ampak Potifarjeva žena."

Gospod šolski nadzornik, sem slišal skromno pripomniti našega učitelja, "v katoliških zgodbah se piše Putifarjeva že z u."

Meni pa je postal v hipu ob vratih šolske sobe tako tesno pri srcu, da sem menil, zdaj bom pa res moral iti ven. In tako sem še za pet minut odšel na dvorišče; potem pa me je silila nazaj v šolo zavest dolžnosti in neka temna slutinja.

Sveti nebesa! Navzoči šolski nadzornik je bil resnično tisti "mestni škrč." Komaj me je zagledal, že je skrčil prst, mi namignil in rekel: "Stop sem, ti potepuh!"

"Kje pa si bil do zdaj?" je kričal nad menom.

Rekel sem, da sem moral nekoliko ven.

"Nekoški ven — takol! Ti klatej! In že nad pol ure sem eden najbolj krotkih in dobrošrnh solarčkov na svetu. Moj konj je prihajal vsako jutro na stanovanje mojega starega očeta, pobasel hitro v žep kačo jabolko ali kar je sicer ležalo na oknu, nato me je dvignil na svoja ramena in zdirjal

z meno v šolo, kjer me je prav nežno položil na moj prostor.

Za plačilo sem delal svojemu konjiču med računsko urou naloge.

Lepega majniškega jutra sem zopet jezdil v šolo, ponosno, kot nekdaj perzijski kralj Dary v boju; na cesti sva dohitala moža, ki sva ga smatrala na prvi pogled za mestnega "škrča" je nameč veljal v naši kmetski vasi vsaki mestno oblečen človek, ki se je kdaj tam prikazal.

"Jaz sem nekaj jecljal v hu-

di bolezni v trebuhu, on pa me je zgrabil za ušesa in mi začel neusmiljenio in na vse mo-

geče "uro navijati." Vendar pa sem kljub temu slišal, kako

je moj konj zadaj v klopi na lahko in jezno zarezgetal, kajti zares me je ljubil. Ko sem prejel še nekaj zaušnic, sem odšel na svoj prostor.

Gospod šolski nadzornik je nato govoril o surovosti vaških otrok na gram tujem, kar sem poslušal z vidnim zunanjim krenjanjem, a v srcu sem pa misil svoje.

"Končno je rekel:

"Ta malí potepuh je prelen, da bi pes hodil v šolo, na tistem le dolgem in močnem longinu jezdariš in mu daje zato računske naloge prepisati."

Potem je osorno pogledal našega dobrošrnnega učitelja.

"Gospod nadzornik! Jurček Paglavec je sicer moj najslabši računar, a kljub temu je dober človek."

Vse to ni nič pomagalo.

"Paglavec, pridi k tabli.

Vzemi kredlo in piši:

"Šest delavcev izkopuje jarek, ki je 175 m dolg, 1½ m širok, ¾ m globok v 18 dneh, če delajo deset ur na dan. Kako dolgo bi delalo 25 delavcev pri jarku, ki ima 300 m dolžine, 1½ m širok in ½ m globocine, če bi delali le po 8 ur na dan?"

O, ti ubogi konjiček! Jaz sem precej opazil, kako se mu je griva ježila, kako je iz nosnice težko prhal in kako so se mu noge sibile.

Vendar sem mu pomagal iz skrivenega brzjavja, ki sva ga poznala le mi.

Jaz sem enkrat potkal s pislom kamenčkim na svojo tablico, to je poimenilo: Jurček.

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

Nato sem potegnil dolgo črto, da je zaškripalo (to je znalo: to spada pod ulomkovno črto).

VACATION.

Vacation with all its joy and pleasures is here. During the remaining few weeks of the school year when the examinations were weighing heavily upon you, everyone was anxiously looking forward to that day when the school would open its doors and bid her children to go and enjoy a good vacation. This day has finally arrived and everywhere merry voices can be heard shouting "Vacation! Vacation has come!"

Ten months of continual study and labor have been spent in the classroom. Now vacation is a time of rest; a time of relief from strenuous duties; it is a time in which the body renews its energy and vigor in order that full of life it may begin a new school year in the best possible manner.

To the Graduates this longed-for day is exceedingly a happy one; for to them graduation day has a charm all its own. It is the goal toward which all their efforts have been directed.

With the blessings and the good wishes of the school they go forth into the world. As we look into the happy faces of these young graduates and behold the joy and happiness that beam forth from their smiling countenances, a thrill of happiness passes through us. To them this day is, indeed, a day of happiness, rejoicing and triumph. Who would not rejoice when considering that his trials are over and that his labors have been crowned with success.

Graduation day is likewise a great day for the school. For some eight or more years, as a mother, she has fondly cherished them, she has protected and instructed them; with motherly attention she has directed their steps along the path of learning; with this same motherly care she has formed their minds and sowed the seeds of virtue in their hearts. She now bids her graduates to go forth and put into practice the great lessons which they have learned. With the cross engraven upon their breast and these lessons in their heart they go armed by the word and work of our Devoted sisters. If you but cling to the instructions which they have instilled into your minds and hearts you shall not fail in the struggle of life.

How are you going to spend your vacation? It is a time when every child will enjoy itself in games, sports and other pastimes. Many will even devote their time to a little manual labor. Be it work or be it play, remember there is one grand end, and that end is to do all things for the greater honor and glory of God.

Remember also that although you may be free from the rules of school, you are bound to observe the laws of God; although you may escape the watchful eye of the superior you cannot escape the all-seeing eye of Him who searches all hearts.

Vacation is not a time of idleness. You have duties to perform during vacation as well as during the school year. You are attending a Catholic school where the religious truths are being constantly planted in your hearts; you have profited much by the good example of your teachers and the constant companionship of your schoolmates.

Whatever you have in learning; whatever virtue you have acquired, whatever good habits you have formed; all this with the Grace of God you owe to your teachers and superiors who are sparing neither time nor effort to lead you along the difficult path of

learning and to form your minds and hearts according to the teachings of Holy Mother Church.

Every good child will earnestly strive to be ever mindful of the kindly admonitions and earnest instructions which it has received in school. We must all be grateful that we have the opportunities and blessings of a good catholic education.

How many there are who do not have this opportunity. Bearing this in mind let each one endeavor to perform his duties during this vacation very zealously so that at the opening of the next school year everyone can say he has faithfully practised the principles received in school.

Anton Bratina.

THE EARLY PERSECUTIONS

Persecutions and martyrdom are two distinguished features in the history of the Church. They will continue as long as time will last, because Christ has said: "If they have persecuted Me, they will persecute you." But from every persecution the Church has risen in new strength and sanctity, and the blood of the martyrs became "the seed of Christians."

We read in the history of the Church that the early Christians suffered some of the most cruel torments that can be imagined. They were scourged, put to the rack and slowly burnt to death, they were cast before wild beasts, burnt at the stake, crucified, and tortured in many other ways according to the cruel customs of the pagans. While thousands upon thousands of martyrs bore torture and death with heroic fortitude, the Christians worshipped with great zeal in hidden underground caves which are called catacombs.

The Roman emperors who governed the world decreed ten great and bloody persecutions:

The first persecution was ordered by Nero about the year 64. Nero had set Rome on fire, and in order to free himself, he cast the blame on the Christians. They were seized and killed by the thousands in the city streets; many were sewed in sacks, besmeared with pitch, and then set on fire to serve as torches in the nightly garden feasts of Nero. SS. Peter and Paul died in this persecution.

The second persecution, under Domitian began about the year 95. During this persecution St. John was cast into a caldron of boiling oil, but was miraculously preserved. He was then banished from the country and sent into exile.

The third persecution took its origin under Trajan in 107. Pope St. Clement was among the first victims. St. Ignatius, Bishop of Antioch, was cast before the lions in the great amphitheater at Rome.

The fourth persecution was begun by Hadrian about 130. The wicked emperor profaned the holy places in Jerusalem and erected statues of false gods on Calvary and over the holy Sepulchre of our Lord.

Marcus Aurelius became the author of the fifth persecution in 167. This emperor remained harsh, hard and cruel toward the Christians. He ordered St. Polycarp, a disciple of St. John, to be martyred at the stake in the 86th year of his life.

The sixth persecution under Septimus Severus, about 202. This emperor had been cured of sickness by a Christian; and yet in his cruelty he turned against the Christians. Of this persecution St. Clement of Alexandria, who lived at that

time said: "We see daily many martyrs burned and crucified before our eyes."

The seventh persecution, under Maximinus, about 236. Repeated earthquakes occurred, and the heathens ascribed this to the negligence of the Christians who refused to adore false gods. On this account another persecution of the Christians took place.

The most bloody persecution was the eighth, under Decius in 250. This persecution was directed chiefly against the bishops and clergy. Among the holy victims were also the virgins, St. Agatha and St. Apollonia.

The ninth persecution, under Valerian, began about 258. In Rome among the more noted martyrs were Pope Sixtus II. and St. Lawrence, who suffered on the rack. In Africa many Christians were cast alive into pits and covered with quick-lime.

The tenth persecution began under Diocletian about 303. In this St. Agnes, St. Sebastian, St. Pancratius, St. Lucia, St. Anastasia and St. Catherine of Alexandria suffered martyrdom.

From these persecutions we learn that a Religion which for three hundred years passed safely through such trials and victoriously withstood the bloody attacks of the world's greatest empire, must be from God.

FROM THE HEART OF A LITTLE GIRL.

Daddy, if you know we're hungry —
Know that we are very poor —
It must break your heart in heaven
Cause you never did insure.
Mamma wonders why you didn't
Save the dimes you threw away;
But you felt too strong and healthy
For insurance, people say.

You were taken without warning,
Leaving us to fight alone.
You'd have taken out insurance,
Daddy, if you's only known.
Twasn't that you didn't love us —
I recall how dear you were —
But your little girl must suffer.
'Cause you failed to save for her.

Mamma just can't make the living.
She is wearing out, she said.
I shall have to miss some schooling
For the sake of daily bread.
When she's gone guess they'll take me
To a place of charity
To be clothed and fed. But, Daddy,
It can ne'er be home to me.

Mary's daddy left insurance
And their home will still be theirs.
They're not hungry. Sometimes Mary
Gives me cast-off clothes she wears.
They don't have to take in sewing.
Mary's mamma doesn't cry;
For her Daddy left insurance —
But you didn't Daddy. WHY?

DON'T.

Don't judge a man by his family, for Cain belonged to a good family.

Don't judge a man by the clothes he wears; God made the one and the tailor the other.

Don't judge a man by his speech, for a parrot talks, and the tongue is but an instrument of sound.

Don't judge a man by his failures in life, for many a man fails because he is too honest to succeed.

Don't judge a man by the house he lives in, for the lizard and rat often inhabit the grandest structures.

Judge him not by his acts alone, but by the motive of those acts.

ODD INCIDENTS.

I saw a cow slip through the fence.
A horse fly in the store;
I saw a board walk up the street,
A stone step by the door.

I saw a mill race up the hill;
A morning break the gloom;
I saw a night fall on the lawn,
A clock run in the room.

I saw a peanut stand up high,
A sardine box in town;
I saw a bed spring at the gate,
An ink stand on the grounds.

Catholic Observer.

SH'E'D TAKE A CHANCE.

Maid: "There's a man outside, ma'am, says won't you give him 10 cents for a bed?"

Madam: "Tell him to bring it in, and I'll look at it."

THE GOOD THIEF.

The following incident is related by a religious Sister of New York, who vouches for its truth. It took place in a poor house on the outskirts of the great city.

A young man of twenty lay upon a bed of suffering, immovable, silent, and eaten up by Disease. His eyes, wide open, glared with a sinister fire. All that remained to him of life seemed to be centered in his gloomy, burning eyes.

The room, though not poverty-stricken, spoke of straitened circumstances. In one corner stood a shabby-looking wardrobe, and here and there were some straw chairs. On the white-washed wall hung an old mirror and, just facing the dying man was a colored picture of the Crucified, His opened heart crowned by flames and thorns, such as it had appeared to Blessed Margaret Mary. The young man's eyes were fixed on the Sacred Heart with flashes of intense hate, silent and terrible blasphemies, gleams of hell.

A poor woman at the bedside gazed on the wretched man, her eyes swollen with weeping. As she stood between that Crucifix and her dying son, she recalled the picture of the sorrowful mother between Jesus on the cross and the bad thief. She pleaded with the one, she supplicated the other to have pity on her. The Christ listened to her. He always listens, though without always hearing favorably. The bad son is silent, a frightful silence, worse even than deadly injury.

"My son," said mother, "have pity on me, if not on yourself! I have forgiven you everything; abandonment, debauchery, sacrilegious threats. Tell me at this supreme moment that you accept my pardon." No reply. "In entreat you to ask pardon of God!" Not a word in response. "Give me, at least, the sweet name of Mother which you have obstinately refused me for so many years." At this request, the dying man turned his eyes toward her, opened his lips and, summoning up all his remaining strength, he cried out with the account of a damned soul: "No!"

The unhappy mother cast one glance at the image of the Savior, a glance of mingled desolation and reproach, the glance of an innocent soul condemned by men and calling on the justice of God. Then, as if in desperation, she threw over her head a knitted hood, and rushed out of the house.

She ran to the nearest church, and fell on her knees before the altar, at which the priest celebrating the mass was elevating in his joined hands the consecrated host.

There she abyssed her soul in a prayer of despair and resignation, of death and life. Suddenly, yielding to a sublime inspiration, substituting herself for her son, speaking in his name, she cried out with the good thief on the cross: "Lord, remember me when Thou comest into Thy kingdom!"

The holy sacrifice over, with rapid step she returned to her home, opened the door, then, trembling and pale as ghost, paused, not daring to raise her eyes. "Is he dead? If he is still alive, will he pierce my heart again with a look of hate, with another blasphemous?"

"Mother!" "Great God, is it who speaks?" "My dear mother!" She fell on her knees, inebriated with joy, amazement, love maternal and divine. Is it a dream, an illusion that will soon vanish? No, it is indeed her boy who looks upon her with eyes filled with

love and tears, and who, gasping and in a broken voice, says to her while pointing to the Crucifix, "He has looked upon me . . . I have seen Him . . . He has spoken to me . . . I have heard Him . . . He said to me: 'Amen, I say unto thee, this day thou shalt be with Me in paradise!'"

Oh, wonder of heavenly mercy! Jesus had accepted transfusion of soul, the substitution of the mother for the son, and He had renewed under that ineffable form the scene on Calvary between the good thief and himself.

What is there more to tell? A priest was called, and he perfected the work of divine goodness. What acts of contrition! What burning acts of thanksgiving! What an archangelic communion! What an interchange of maternal and filial tenderness! What a blessed death, transfigured by repentance, gratitude, and love!

The Gospel has said: "Faith can remove, can transport mountains." But when the mercy of the Son of Mary is put in play by a mother's love, it accomplishes a miracle more wonderful still. It resuscitates a soul already touched by the breath of satan, and makes of the death of an only son the purest joy, the hour the sweetest and the most beautiful in the life of a mother.

A. De Segur in "The Sentinel of the Blessed Sacrament."

HOW THE GUARDIAN ANGELS KEEPS WATCH.

Pius IX. as a boy served mass in the family oratory. One day when kneeling on the lowest altar step, a sudden fear overpowered him, his heart beat violently, and, involuntarily, his eyes turned to the opposite side of the altar.

There he seemed to see an angel who beckoned him to come. The boy, quite confused by the apparition, did not stir from his position, for he knew that, as acolyte, he must remain at his post. However, he grows more and more uneasy, he still sees the angel beckoning to him and yet the little one remains kneeling on the same spot. He is about to fall into a swoon, when he again beholds the angel who looks at him so sorrowfully that, involuntarily, the boy jumps up and hastens toward him. Almost at the same instant a heavy statue of metal fell down from the altar upon the exact spot which the boy had just left, a manifest proof of the protection of his holy guardian angel. Pope Pius IX. whose life was replete with miraculous interventions, often related this incident of his childhood.

Schoolmate.

GOOD THOUGHTS.

Good thoughts are blessed guests

And should be heartily unlearned.

Well cared for and much sought after;

Like rose leaves they give out a sweet

Swell when stored up in the jar of memory.

Anon.

It was the dear old lady's first ride in a taxi, and she wached with growing alarm the driver continually putting his hand outside the car as a signal to the traffic following. At last she became angry. "Young man," she said, "you look after the driving, and watch where you are going. I'll tell you when it starts raining."

THE POOR.

We should never repulse the poor. If we cannot give them anything, we should pray to God to inspire others to do so.

THE BOY EVERYBODY WANTS.

"I like that little boy." This certainly is a great compliment for anybody and when they hear it, they feel proud. Some boys have a natural pleasant disposition, others acquire it by constant practice and watchfulness. But before anyone says "I like that boy," he usually recognizes something in the boy's character and behavior which makes him utter that statement. Everybody likes certain characteristics which we like to see in boys.

Everybody is pleased to see a boy who stands straight, sits straight, acts straight and likes boys who are clean, talks straight. Everybody whose fingernails are not in mourning, whose ears are clean, whose shoes are polished, whose clothes are clean and neat, whose hair is well combed, and whose teeth are well cared for. A boy who listens carefully when spoken to, and asks questions when he does not understand, and does not ask questions about things that are none of his business, is welcome everywhere.

Everybody likes to see a boy who moves quickly and makes as little noise as possible, who whistles in the street, but does not whistle where he ought to keep still, who looks cheerful and always has a ready smile for everybody and never sulks.

A polite boy is the pride of his parents and a welcome companion to all. There is something attractive about the boy who can look you right in the eye and tells the truth every time even if he has made a mistake. Good boys will be eager to read good books, and rather put in their spare time playing baseball than to gamble in the back room.

A boy who tries to be "smart" and attract attention, and who is forever thinking and talking about himself is not welcome anywhere. But everybody is eager to see the boy who would rather lose his job or be expelled from school than to tell a lie. A boy who is not goody-goody, a prig, or a little Pharisee, but just healthy, happy and full of life. This is the boy that is wanted everywhere. The family wants him, the boys want him, all creation wants him.

Schoolmate.

THE MOST BEAUTIFUL HANDS.

There is an old legend concerning three young women, who disputed as to who had the most beautiful hands. One dipped her hands into the pure running stream, another picked berries until her fingers were pink; a third gathered roses until her hands were made sweet by their fragrance.

An aged woman, careworn and decrepit, leaning upon her staff, came asking a gift; but all alike refused her. A fourth young woman, making no claims to beauty, ministered to her needs. The aged woman then said: "It is not the hand that is dipped in the brook, nor the hand made red with berries, nor the hand garlanded or perfumed with roses, that is most beautiful, but the hand that giveth to the poor."

As she thus spoke, her mask fell off, her staff was cast aside, her wrinkles vanished, and she stood before them, an angel of God. It matters not whether the hand gives in money or in kindly acts in some cases, money would be quite useless, while kindness is priceless.

Selected.

The greatest proof Mary could give us for her extreme charity, was to offer up her Son to death for our salvation.

St. Alphonsus.

Two little girls are better than one.

Two little boys can double the fun.

Two little birds can build a fine nest.

Two little arms can love mother best.

Two little ponies must go to a span.

Stiri leta v ruskiem ujetništvu.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

NA POVRATKU V STARO DOMOVINO.

(Dalje sledi)

V Budimpešti. Razgled po mestu. V kuhinji. Darežljivi Madžari napram ujetnikom. Slaba vest o Jugoslaviji. Potrost. Zopet na vlaku. Na ogrsko-avstrijski mejo. Skrb Dunajčanov za moko.

Rano zjutraj se pripeljemo v glavno mesto Ogrske, v Budimpešto, kjer smo na kolodvoru izstopili iz vlaka. Par oseb Rdečega Križa nam namigne da naj gremo z njimi v neko barako. "Ej, pa ne, da nas nameravajo pridržati enako kakor v Miškole?"

Pokazali smo jim potne liste, in ko so se prepričali, da smo bili že v Miškolu pregleđani, in da imamo vse v redu, so nas pustili v miru šetati po kolodvoru.

Ko se je dodata dana, smo šli malo ven na ulico, potem pa v kuhinjo na kavo. Kuhinja je bila nalač prirejena za potujoče vojne ujetnike, bodoči Rus ali Avstrice; eni so prihajali, drugi odhajali; zlasti Rusov je bilo veliko. V kuhinji smo dobili vsak majhen kos kruha in skledico kave; glede delitve ni bilo nikake natančnosti, kolikokrat si šel po kavo, tolkokrat si jo dobil; ka va sicer ni bila prvovrstna, ampak slaba pa tudi ne.

Ko smo se okreplili s kavo, smo šli po mestu. Lepo je mesto Budimpešta, to pa rečem, žal, da si ga nisem mogel dobiti ogledati; ogledal sem si le površno nekatere stvari in razne spomenike. Posebno me je zanimal krasni most čez Donavo, ki je res mojstrsko izdelan. Na stebrih običajno stari mosta se blesti v živih barvah grb Ogrske.

Ko tako hodim po ulicah, in ogledujem mesto, srečam par naših znancev-Slovencev, toda kakšni? Štajerc, ki je bil prej oblečen v bel ruski suknič in kučmo na glavi, je bil zdaj potkrit z novo vojaško čepico, oblečen pa v vojaško blizu in plašč. Drugi, ki je imel prej raztrgane čevlje, je hodil se dragi v novih.

"Ha, kje ste se pa vi preobliki?" jih vprašam, srečavši jih tako elegantno opravljene. Nato mi pojasnijo, da so to dobili v nekem skladisu; dalj im je nek narednik. "Pojdi še ti, pa boš tudi ti dobil," mi velijo zatem.

"In kje je isto skladišče?"

Nato gredo z menoj in mi počažejo prostor. Stopivši v sobo, me narednik Rdečega Križa vpraša, kaj želim. Ko mu pokažem ves raztrgan ruski suknič, mi veli naj ga slečem, nakar mi da novo vojaško blizu; tudi čepico (kapo) sem dobil, moral sem pa tam pustiti svoj suknič in kosmato kučmo, toda za slednjo mi je bilo potem žal, ker je bila kozaška. Plašč nisem dobil, saj tudi zanj prosil nisem, ker je bil moj (ruski) še dobro ohrazen, ter sem hotel priti domov v ruski vojaški plăšču; čevlje sem si pa malo preje omislil od nekega Slovaka, s katerim sem menjal ter mu dodal 10 krov, tako tudi hlače. Ko sem oblekel novo blizu in nadel novo čepico, sem se moral podpisati v neko knjigo; nato sem se zahvalil za posrežbo ter odhitel po mestu. Opoldne smo se zopet zbrali v prej omenjeni kuhinji, kjer smo dobili obed, malo kruha in pa klobase z željem. Tudi tega je bilo dosti opoldne na razpolago, da sem se zeljal in klobas pošteno najdel; le pa priprave je bilo malo preveč na tresene notri, da me je kar preveč po ustih. Iz kakšnega me-

sa so bile klobase, iz govejega ali konjskega, e tem nismo spraševali; okusne so bile še dovolj in tudi dobro so nam tekstile.

Kmalu po obedu smo se mi Slovenci in Hrvatje priceli odpravljati na pot proti domu: posvetovali smo se, po kateri že ležnici bi bilo boljše potovati: čez Kanižo, ali čez Dunaj? Čez prvo je najblizec in to so tudi po večini vali odobravali; na drugi strani smo bili nekateri za čez Dunaj, ker bi si bili radi ogledali prestolico Avstrije; končno se pa vseeno odločili potovati preko Kaniže, bomo vsaj prej doma: Dunaj pa naj bo kjer hoče. Napotili smo se torej na Južni kolodvor, ki bi bil precej oddaljen; od tam so vzlak čez Kanižo do Pragarskega. Dospesvi na označeni kolodvor, smo dobili skoš kruha in kos klobase.

Na vprašanje glede odhoda vlakov v Jugoslavijo smo zvezeli, da je vse v redu; toda pri tem zvemo zelo neprijetno novice o Jugoslaviji. Nek Hrvat, ki je bil uslužben na kolodvoru v Budimpešti nam je pričel praviti, da vlada v Jugoslaviji skrajno slabe razmere; oni preti neizogibna vojna z Italijo, ki utegne izbruhi na Janeš ali jutri; in kar je glavno je nesporazum med Srbi, Hrvati in Slovenci. Srbi zatirajo slednjia dva naroda, in ta itva sovražita Srbe; celo med njimi preti vojna. Potem pa je pristaviti, da se že bijejo med sabo. Zelo nas je svaril, naj se vsled tega ne vrnemo domov. Ta Hrvat, ki najbrž ni bil Hrvat, ampak kak Madžar, ki je pač razumel hrvatsko, nam je orej pripovedoval o samih labih stvareh v novi Jugoslaviji. Naj si bo že to ali ono, izbegal nas je tako, da nismo vedeli ali bi šli naprej ali naj ostanemo v Budimpešti? Končno nas je tudi sili, da naj si u poščemo kako službo; vratiti se v homatije domovine in vojno, ni varno.

Nekaj izmed naših tovarišev je zatem odločilo, da ostanejo tukaj v Budimpešti. "Kaj bom pa hodil domov," pravi prej vedno veseli Štajerc bolj žalostno. "Tako sem se veselil povratka v domačo državo in kučno na glavi, je bil zdaj potkrit z novo vojaško čepico, oblečen pa v vojaško blizu in plašč. Drugi, ki je imel prej raztrgane čevlje, je hodil se dragi v novih.

Počakal sem našega tovariša in je zatem odločilo, da ostanejo tukaj v Budimpešti. "Kaj bom pa hodil domov," pravi prej vedno veseli Štajerc bolj žalostno. "Tako sem se veselil povratka v domačo državo in kučno na glavi, je bil zdaj potkrit z novo vojaško čepico, oblečen pa v vojaško blizu in plašč. Drugi, ki je imel prej raztrgane čevlje, je hodil se dragi v novih.

"Ha, kje ste se pa vi preobliki?" jih vprašam, srečavši jih tako elegantno opravljene. Nato mi pojasnijo, da so to dobili v nekem skladisu; dalj im je nek narednik. "Pojdi še ti, pa boš tudi ti dobil," mi velijo zatem.

"In kje je isto skladišče?"

Nato gredo z menoj in mi počažejo prostor. Stopivši v sobo, me narednik Rdečega Križa vpraša, kaj želim. Ko mu pokažem ves raztrgan ruski suknič, mi veli naj ga slečem, nakar mi da novo vojaško blizu; tudi čepico (kapo) sem dobil, moral sem pa tam pustiti svoj suknič in kosmato kučmo, toda za slednjo mi je bilo potem žal, ker je bila kozaška. Plašč nisem dobil, saj tudi zanj prosil nisem, ker je bil moj (ruski) še dobro ohrazen, ter sem hotel priti domov v ruski vojaški plăšču; čevlje sem si pa malo preje omislil od nekega Slovaka, s katerim sem menjal ter mu dodal 10 krov, tako tudi hlače. Ko sem oblekel novo blizu in nadel novo čepico, sem se moral podpisati v neko knjigo;

nato sem se zahvalil za posrežbo ter odhitel po mestu.

Opoldne smo se zopet zbrali v prej omenjeni kuhinji, kjer smo dobili obed, malo kruha in pa klobase z željem. Tudi tega je bilo dosti opoldne na razpolago, da sem se zeljal in klobas pošteno najdel; le pa priprave je bilo malo preveč na tresene notri, da me je kar preveč po ustih. Iz kakšnega me-

ga sem pazil. Sicer pa nisem imel pri sebi dosti premoženja; samo okrog 200 krov.

Poštni vlak, na katerega smo se, s težavo zbasali je kmalu oddredal proti Dunaju, stolnemu mestu avstrijskega cesarstva; vlek je bil zelo napolnjena, posrečilo se nam je dobiti primeren sedež. Na vlaku so se v veliki veleni vozili Dunajčani, ki so šli v Budimpešto in druge krake Ogrske po življu, moko, kruh itd. Polne torbe tega živeža so nesli s sabo, vidno, da je na cesarskem Dunaju veliko pomanjkanje živeža, ker so šli tako daleč ponj.

Težavno je to, vendar so Dunajčani z velikim veseljem nosili živež domov; toda tudi precej oddaljen; od tam dozijo vlaki čez Kanižo do Pragarskega. Dospesvi na označeni kolodvor, smo dobili skoš kruha in kos klobase.

Na vprašanje glede odhoda vlakov v Jugoslavijo smo zvezeli, da je vse v redu; toda pri tem zvemo zelo neprijetno novice o Jugoslaviji. Nek Hrvat, ki je bil uslužben na kolodvoru v Budimpešti nam je pričel praviti, da vlada v Jugoslaviji skrajno slabe razmere; oni preti neizogibna vojna z Italijo, ki utegne izbruhi na Janeš ali jutri; in kar je glavno je nesporazum med Srbi, Hrvati in Slovenci. Srbi zatirajo slednjia dva naroda, in ta itva sovražita Srbe; celo med njimi preti vojna. Potem pa je pristaviti, da se že bijejo med sabo. Zelo nas je svaril, naj se vsled tega ne vrnemo domov. Ta Hrvat, ki najbrž ni bil Hrvat, ampak kak Madžar, ki je pač razumel hrvatsko, nam je orej pripovedoval o samih labih stvareh v novi Jugoslaviji. Naj si bo že to ali ono, izbegal nas je tako, da nismo vedeli ali bi šli naprej ali naj ostanemo v Budimpešti? Končno nas je tudi sili, da naj si u poščemo kako službo; vratiti se v homatije domovine in vojno, ni varno.

Nekaj izmed naših tovarišev je zatem odločilo, da ostanejo tukaj v Budimpešti. "Kaj bom pa hodil domov," pravi prej vedno veseli Štajerc bolj žalostno. "Tako sem se veselil povratka v domačo državo in kučno na glavi, je bil zdaj potkrit z novo vojaško čepico, oblečen pa v vojaško blizu in plašč. Drugi, ki je imel prej raztrgane čevlje, je hodil se dragi v novih.

"Ali morda meni to velja?" "Komu pa drugemu?" Ravneno tebi in najprej tebi. Ne vem, zakaj ti je Bog dal brke?"

"Ti se jeziš? Kaj neki sem jaz zakrivil? Jaz se ne zavadem krije, draga moja."

"Ne zavedaš se krije, ne zavedaš?" reče nekam rezko Marica. "Ali ti naj jaz luč prizgem in tvoj jezik nabrusim? Mevža si, veš, stokrat mevža. Saj vendar veš, da si drag mojemu srcu."

"Vem, in hvala Bogu za to!"

"Veš, veš, pa misliš, da to zadostuje. Ali se imava zato rada, da greši tudi slednji večer mimo nas zvoniti Zdravo Marijo in do mi želiš 'Dober večer, Marica!' a zabi tebi, 'Bog da daj, Janko!' Ne bo že enkrat temu konec? Nisem te vprašala, odkod si, ne, kaj si, rekla sem samo, ti meni ugajaš, ker si drag mojemu očetu in mojemu srcu. Jaz hočem biti tvoja, razumeš tvoja, Janko! Toda glej, da se ta najin 'dober večer' ne zavleče do sv. Jakoba pa tja do sv. Jurija."

"Mar misliš ti, da jaz ne bi hotel biti tvoj?" "Potem pa govori, saj nisi mutast."

"S tvojim očetom da naj govorim?" se popraska zvonar za učesno. "S tvojim očetom, draga Marica, resnično ti povem, da si ne upam. Ce smo na to pomislim, se mi že v glavi zavrti, in res nevem, kako se bo iztekel najina ljubezen. Bojim se, da ne dobro."

"A zakaj se bojiš, zajček moj?"

"Ti tega ne veš? Jaz poznam tvojega očeta. Ali se ne baha po vsem svetu s svojimi cekini, ali noče veljati povsed za gospoda? Denar je pamet, to je njegova vsakdanja.

"Zato pravim, da si meni, jaz sem si denar globoško shranil; le nekaj sem ga imel pri rokah, pa tudi na iste-

mar? Ali se ženijo ljude zaradi cekinov ali zaradi srca? Moj oče je čevljiar in ti si tudi čevljiar. Da ima več premoženja kot ti, ni nič čudno, saj je starejši od tebe in zato je tudi več čevljev zašil v svojem življenju. Samo da si meni po volji, jaz ti rečem, da nisem nikaka kraljica. Da si le pošten!"

"Da, da, to velja pred teboj, ne velja pa pred tvojim očetom. Bog mi je priča in mati božja, da si mi dražja kot punčica v očesu, vendar ti rečem, da se mi zdi takša sreča kot bajka o zakonem zaključku."

"Snubiti me moraš!" vikne Marica srdito in udari z nogo ob tla. "Ali slišiš, moraš. Kar precej jutri poskuši. Zapomni si, ako ne storиш, kar jaz želim, te več ne pogledam, Bog mi je priča. Sedaj veš mojo željo. Ker... ker brez tebe hočim živeti."

Janko pa je ravno v tistem času zvonil v zvoniku k pogrebu svoje ljubezni.

II.

Številno Zagrebčanov je rastlo, a rastla je tudi njihova upornost; potegovali so se za svoje stare pravice, da se je silalo na vse strani sveta.

Nekaj dne pa so postali tisti kot grob in prestrašeni povešlji oči, kakor da nosijo grla povzročena. Bog ve, zakaj je hodil tisti dan tudi gospod sodnik po zbornici tako zamršen?

Položil je roke na hrbot in se sprejhal kakor medved v kletki, popraskal se je z zdravljem, z guba teže, smrdil.

Hrbit, rimenska koža, bolecina v delih telesa, hrbit v nogah, plazjenja v trebuhi in želodcu, ki se včasih hrbi, žigljenje v grlo. Bolnik nima volje do dela in ne živi, nobena ambičija in je mešancoliken. Želodec postane večkrat kisel in hrana noči dol po grlu. Omreževi napad se tu in tam pojavi vseč trakulje.

Prstite se je zelo, da je trakulje zlezla v sapnik in zavabila bolnika. Rešite se, da je parazita predno vas umori. Naročite, si dovolj Laxant zdravila za \$10.48 pri Laxal Med. Co., 145 Laxal Bldg., Box 963, Pittsburgh, Pa. Še danes ker jutri je lahko prepozna. Za zavarovanje zavoja pošljite 25¢ v.

(Advert.)

Janko pa je ravno v tistem času zvonil v zvoniku k pogrebu svoje ljubezni.

III.

Številno Zagrebčanov je rastlo, a rastla je tudi njihova upornost; potegovali so se za svoje stare pravice, da se je silalo na vse strani sveta. Nekaj dne pa so postali tisti kot grob in prestrašeni povešlji oči, kakor da nosijo grla povzročena. Bog ve, zakaj je hodil tisti dan tudi gospod sodnik po zbornici tako zamršen?

Steklo Zagrebčanov je rastlo, a rastla je tudi njihova upornost; potegovali so se za svoje stare pravice, da se je silalo na vse strani sveta. Nekaj dne pa so postali tisti kot grob in prestrašeni povešlji oči, kakor da nosijo grla povzročena. Bog ve, zakaj je hodil tisti dan tudi gospod sodnik po zbornici tako zamršen?

"Da, da, to velja pred teboj, ne velja pa pred tvojim očetom. Bog mi je priča in mati božja, da si mi dražja kot punčica v očesu, vendar ti rečem, da se mi zdi takša sreča kot bajka o zakonem zaključku."

"Snubiti me moraš!" vikne Marica srdito in udari z nogo ob tla. "Ali slišiš, moraš. Kar precej jutri poskuši. Zapomni si, ako ne storиш, kar jaz želim, te več ne pogledam, Bog mi je priča. Sedaj veš mojo željo. Ker... ker brez tebe hočim živeti."

Janko pa je ravno v tistem času zvonil v zvoniku k pogrebu svoje ljubezni.

IV.

"Ali se ženijo ljude zaradi cekinov ali zaradi srca? Moj oče je čevljiar in tudi tudi čevljiar. Da ima več premoženja kot ti, ni nič čudno, saj je starejši od tebe in zato je tudi več čevljev zašil v svojem življenju. Samo da si meni po volji, jaz ti rečem, da nisem nikaka kraljica. Da si le pošten!"

"Da, da, to velja pred teboj, ne velja pa pred tvojim očetom. Bog mi je priča in mati božja, da si mi dražja kot punčica v očesu, vendar ti rečem, da se mi zdi takša sreča kot bajka o zakonem zaključku."

"Snubiti me moraš!" vikne Marica srdito in udari z nogo ob tla. "Ali slišiš, moraš. Kar precej jutri poskuši. Zapomni si, ako ne storиш, kar jaz želim, te več ne pogledam, Bog mi je priča. Sed

